

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3668/2025
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца: АА из ... (...), ББ из ..., ВВ из ... (...), ГГ из ..., ДД из ... (...), ЂЂ из ... (...) и ЕЕ из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Маринковић, адвокат из ..., и Дејан Антељ, адвокат из, против туженог АД „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Сабахуддин Тахировић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3766/24 од 27.03.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3766/24 од 27.03.2025. године у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке (преиначујући део), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3766/24 од 27.03.2025. године у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке (преиначујући део).

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 818/21 од 14.05.2024. године, ставовима од првог до седмог изреке, усвојени су тужбени захтеви тужилаца и утврђено да су ништаве одредбе члана 4. Анекса уговора о раду, са ознакама и датумима доношења наведеним у изреци, закључених између тужилаца и правног претходника туженог („Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац), у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу наведених коефицијента посла. Ставом осмим изреке, одбијени су као неосновани тужбени захтеви тужилаца ДД из ... и ЂЂ из ..., којим су тражили да се утврди да је ништава одредба члана 1. Анекса уговора о раду, са ознакама и датумима доношења наведеним у овом ставу изреке. Ставом деветим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.147.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3766/24 од 27.03.2025. године, ставовима од првог до седмог изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се утврди да су ништаве одредбе члана 4. Анекса уговора о раду, са ознакама и датумима доношења наведеним у изреци, закључених између тужилаца и правног претходника туженог („Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац), у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу наведених коефицијента посла. Ставом осмим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу осмом и деветом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом деветим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу (ставови од првог до седмог изреке), тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и потребе да се размотре правна питања од општег интереса.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова поводом његовог састава.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд налази да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП, којом је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и кад је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења другостепеног суда, по оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно уједначавање судске праксе о оцени законитости предметних одредби анекса уговора о раду закључених између парничних странака, јер је побијана другостепена пресуда донета складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и чињеничним стањем.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужиоци су поднели појединачне тужбе 12.02.2021. године и у свакој тужби је означена вредност предмета спора од 7.000,00 динара. Предмет спора сваке тужбе је

утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду којим је промењен коефицијент за обрачун зараде тужиоцима од стране туженог послодавца.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду предмет спора, ревизија тужилаца није дозвољена јер се не ради о парници о заснивању, постојању или престанку радног односа код којих је ревизија увек дозвољена према члану 441. ЗПП, већ о спору ради утврђења ништавости одредби анекса уговора о раду које су тужиоци закључили са туженим и којима им је смањен коефицијент за обрачун зараде. Како означена вредност предмета спора од 7.000,00 динара за сваког тужиоца очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни туженом за вођење ове парнице, те је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**